

modtaget Beløbet og allerede deraf bortskænket to Portioner, den ene paa 5, den anden paa 10 Kr. maanedlig til to Bogbinderlærlinge: Frk. P. C. Gemynthe, som uddannes hos Frk. K. Petersen, og Frk. Valborg Andersen, som uddannes hos Flyge.

En Adelsdame.

Enkefrue Lady Stanley til Alderley døde i Febr. 1896 i sit Hjem i Dover Street, London, 89 Aar gl. Hun var født 1807 i Halifax, New Skotland, hvorhen hendes Fader, den 13de Lord Dillon, var sendt af Pitt.

Da han 1814 vendte tilbage, tog han af økonomiske Hensyn Bolig i Florentz, som den Gang var besat af østrigske Tropper. Datterens Opdragelse blev betroet til en fransk Dame, der var saa voldsom i sin Republikanisme, at Lady Stanley siden paastod, at det kun var hendes egen Karakterfasthed, der forhindrede hende fra, som Modsætning, at blive Tory.

Hendes liberale Sympatier maa dog have vist sig i en meget ung Alder, thi hun blev meget populær blandt Italienerne ved at nægte at danse med de østrigske Officerer, skøndt hun med Beklagelse indrømmede, at de valsede bedre end Italienerne. Her var hun til Stede ved de ugentlige Modtagelses Aftener hos Grevinden af Albany, Enke efter den engelske Prætendent og efter Digteren Alfieri.

1826, endnu ikke 19 Aar gl., ægtede hun Edward Stanley, ældste Søn af Sir John Stanley, og næste Aar kom de til England; hendes Mand kom ind i Parlamentet 1831 og valgtes endnu i Faderens Levetid til Medlem af Overhuset, men arvede to Aar senere Titlen som Lord Stanley til Alderley. Han døde 1869.

Fra sin Hjemkomst til England og næsten lige til sin Død, det vil sige i et Tidsrum af 68 Aar, bevarede Lady Stanley en varm Interesse for ethvert af Tidens politiske Spørgsmaal. Lord Palmerston beskrev hende som „vor ældste Statsminister“ til Guizot, der giver en morsom Beretning om et Selskab hos hende, hvor Irlænderen O. Connell, som det lader til for første Gang, mødtes fredelig med sine politiske Modstandere. Skøndt ivrig Liberal, der, som hun sagde, ikke kunde finde sig i „disse Torier“ kunde hun som saa mange andre ikke følge Gladstone, som hun personlig holdt meget af, naar det drejede sig om Irlændernes Selvstyre.